

water in den tuin, dat op ieder bezoeker een aantrekkingskracht schijnt uit te oefenen. In Herrenhausen zag men zich zelfs genoodzaakt daarvoor een bepaling in het leven te roepen, die dagteekenend uit de dagen van de gestaartpruikte heeren voor den belangstellende te lezen is aan de kleine ingang — geen entrée monumentaal genoeg voor zulk een park — op de historische zandsteenen reglementen-tafel, luidende:

blanke druppelen uiteengedreven wordt, iets geheimzinnigs bekoorlijks schuilt. Het water is dichtelijk en boeit oud en jong, Camille Lemonnier getuigt het in zijn van fijn waarnemen blijk gevende uitspraak: „Les fontaines sont avec les arbres la grace et la noblesse des villes”.

Toevend aan het bassin van Leibniz majestueuse schepping moet het ons van het hart, dat de vaderlandsche parken en pleinen zoo

DE FONTEINAAANLEG ACHTER HET HERRENHAUSER SLOT.

„bey leibes strafe verboten ist sich der bäncke bei der grossen FONTAINE nur dann zu bedienen, wenn solche für standes personen oder vornehmen fremde, nicht nötig fallen”.

Busken Huet heeft het zoo aardig gezegd in zijn „Parijs en Omstreken”, dat er in een hoogen bruischenden waterstraal, wiens pluim onder den blauwen hemel, terwijl de zonnevonken uit het omstaande geboomte schieten, door een zachten wind in fijne

weinig getuigenis afleggen van een publieken kunstzin, die toch nergens op meer sympathieke wijze tot uiting zou komen, dan juist aan den openbaren weg.

Maar toen elders nog overal de fontein een geheel decoratieve beteekenis bezat, en door een weloverwogen combinatie van hooger en lager spuitende stralen een van de hoofdornamenten vormde van den Franschen tuin, onttaardde bij onze achttiende-eeuwsche buitenplaatsheeren de fontein reeds